

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
farebné
vody

FRAGMENT

Alea, dievča mora (2)

Farebné vody

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

Tanya Stewnerová
Alea, dievča mora (2) – Farebné vody – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

Pripravujeme pokračovanie!

3. časť série:

Alea, dievča mora – Tajomstvá oceánov

Tanya Stewnerová nezahorela láskou ku knihám na prvý pohľad. Keďže jej učiteľka na základnej škole povedala, že sa pravdepodobne nikdy nenaučí správne písať a čítať, vášeň pre písanie sa v nej prebudila pomerne neskoro, okolo desiateho roku života. Odvtedy však príbehy priam chrlí.

Narodila sa v roku 1974, vyštudovala literárnu vedu a niekoľko rokov pracovala ako prekladateľka a lektorka. Okrem toho sa naplno venovala spisovateľskej činnosti. Jej detská séria o Lili Vetroplaške a trilógia o elfoch sa stali bestsellermi nielen v Nemecku, ale aj v mnohých iných krajinách.

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
Farebné
vody

 FRAGMENT

Obsah

Dúhové more	9
Podvodný svet	20
Strážcovia	32
Posledná morská panna	42
Najlepšie leto	53
Rocková kapela	61
Čierna stopa	68
Azúrovomodrý pohľad	78
Východný vietor	88
Magické bytosti	99
Edinburgh	109

Trojnohý kormidelník 120

Pirátske srdce 130

Prezradení 139

Rozprávkový okamih 152

Zlodeji 160

Hviezdnatá obloha 168

Na sever 181

Škótska vysočina 192

Vodní duchovia 206

Zavana Ravanda 217

Krásna 233

Lochnesské jazero 247

Na dne jazera 252

Elvarion 265

Odkaz z minulosti 279

S vetrom v chrbte 297

So zatajeným dychom začala plávať pospiatky naspäť. V nijakom prípade sa k tým mužom nechcela otočiť chrbtom, pretože by tak bola veľmi zraniteľná. V otvorenom mori sa nemala kde schovať.

A práve v tej chvíli jeden z mužov otočil hlavu jej smerom.

Alea stuhla. Na tú vzdialenosť určite nemohol vidieť plávacie blany a mačacie oči, ale stačilo to na to, aby si ju všimol. Potápač zamával na druhého muža, ukázal na ňu a spolu sa dali do pohybu.

Vylakane zalapala po dychu. Plúcami jej prenikla ostrá bolesť. Musí odtiaľto okamžite odísť! No keď chcela pohnúť nohami, zistila, že ich má úplne zdrevenené. Vôbec si ich necítila, nieto aby s nimi bola schopná odplávať rýchlosťou, na ktorú bola zvyknutá!

Zachvátila ju panika.

Potápači sa stále približovali.

Odrazu ucítila akýsi vír a vzápätí pohyb. Niekoľko je za ňou! Namáhavo otočila hlavu. Keď uvidela, kto prišiel, od úžasu sa jej rozšírili oči.

Díhové more

Alea sa zahľadela na divoko sa vlniace more, ktoré sa rozprestieralo okolo nej a siahalo až po horizont. Pred očami mala žiarivý zázrak plný prepletených farieb a tvarov, ktoré jej chceli rozprávať o dobrodružstvách, búrkach a tajomstvách. Voda si všetko pamätala, v každej farebnej škvrne a v každom tvare boli ukryté tisíce rozmanitých príbehov a pocitov. Pre väčšinu ľudí to je iba obyčajný modrosivý Lamanšský prieliv. Farby v ňom vidí len ona. Je totiž dievča mora.

Aspoň si to myslí. Navyše všetko, čo sa udialo v posledných týždňoch, jej teóriu potvrdzovalo. Je iná. Je magická.

Je... rojko. Zahryzla si do spodnej pery. Pridlho sa dívala na farebné žiarivé more, zatiaľ čo ostatní členovia Alfa cru vykonávali všetku prácu, ktorú treba každý deň urobiť na plachetnici, ako je *Crucis*. Pozrela sa na zvyšok posádky.

Tess Taurus práve na prove vešala na šnúru vypratú bielizeň. Dlhé dredy jej padali do tváre, tmavá pleť sa jej

na slnku leskla. Prirodzene drsným hlasom si popod nos spievala akúsi pesničku.

Benjamin Libra bol za veľkým kormidlom na kapitánskom mostíku a viedol loď. Ben je z nich najstarší a o plachtení vie viac než ostatní. Práve preto je kapitánom lode a všetci poslúchajú jeho rozkazy. Momentálne sedel na starej stoličke, nohou ovládal kormidlo a zároveň jedol z misky zemiaky, ktoré mali na obed. V zuboch zvieral kuchynský nôž.

V okamihu, keď Alea začala pohľadom pátrať po Benovom mladšom bratovi, na palubu blízko nej dopadol Samuel Draco. Chlapec sa pred chvíľou vyšplhal na sťažň, aby uvoľnil zamotané lano, a teraz elegantne pristál priamo pred ňou. „Ahoj!“ zvolal a zasmial sa, pričom ukázal obrovskú medzeru medzi zubami.

„Ahoj!“ odpovedala.

„Upečieš dnes konečne sušienky? Už si ani nepamätám, ako chutia.“

Alea sa zasmiala. „Veď som piekla včera! Kde sú?“

Sammy sa široko usmial. „Tu,“ zapriadol ako mačka a pohladkal si brucho. „Potrebujem pridať, inak mi brucho nenarastie. Musíš predsa podporovať môj projekt!“

„Projekt brušisko?“ ozvala sa Tess z paluby. „Pri tvojej chudej postave z toho aj tak nikdy nič nebude,“ skonštatovala.

Sammy vystrúhal úsmev od ucha k uchu a z uličníckej tváre si odhrnul prameň ryšavých vlasov. „Už som ti

povedal, že som do teba totálne beznádejne zamilovaný?“ opýtal sa.

Tess doňho hodila štipec na bielizeň a zašomrla niečo po francúzsky. Po nemecky hovorí veľmi dobre, ale keď nadáva alebo sa rozčúli, automaticky prejde na svoju materinskú reč.

„Aj do teba som beznádejne zamilovaný, Snehulienka,“ povedal Sammy a žmurkol na Aleu.

Alea sa usmiala. Sammy ju volá Snehulienka, lebo má dlhé čierne vlasy a bledú pleť. Vlasy si nechala rásť poriadne dlhé, aby pod nimi schovala nechutné chrasty za ušami. Bledú pleť má preto, lebo neznáša slnko. Možno to však súvisí aj s tým, že len čo sa celá ponorí do morskej vody, jej pokožka nadobudne striebristozelený trblietavý nádych.

„V tom prípade radšej okamžite upečiem ďalšie sušienky,“ vyhlásila a pobrala sa do podpalubia.

„Strhol sa vietor. Napneme plachty!“ zakričal odrazu Ben z kapitánskeho mostíka, zemiaky odsunul nabok a vstal.

„Super!“ zvolal Sammy a nadšene zatlieskal.

Tess odložila bielizeň. „Jasné, jasné, kapitán!“

„Kosatka!“ zavelil Ben svojej posádke a cez sklo dal znamenie.

Alea už rozumela všetkým jeho pokynom a signálom a okamžite sa pustila do práce aj s Tess a so Sammym. Boli zohratý tím a spolu fungovali ako hodinky.

Po chvíli sa k nim pridali aj Ben a spoločnými silami napínali laná, kým sa im nad hlavami nerozvinula kosatka *Crucis*. Hneď nato vytiahli aj hlavnú plachtu a Alea s úsmevom na perách sledovala, ako sa majestátna napína vo vetre. Bola šťastná, že môže byť členkou Alfa cru. Spoločný život na palube zbožňovala. Zbožňovala more. A, pravdaže, zbožňovala aj slobodu. Plavili sa na vlastnej lodi na otvorenom mori a nikto im nemohol prikazovať, čo majú alebo nemajú robiť.

„Podarilo sa ti z nich niečo vyčítať?“ Benov hlas ju vytrhol zo zadumania. „Z farieb mora?“

„Nie som si istá.“ Alea si povzdychla. Po tom, čo pred dvoma týždňami počas búrky spadla do mora a pod vodou jej narástli žiabre a plávacie blany, otvoril sa jej zrazu aj celý farebný podmorský svet. Rýchlo si uvedomila, že farby a tvary nie sú len pekné, ale že sa v nich ukrývajú aj príbehy, pocity... skrátka, informácie. Žiaľ, z nádherných farebných morských kobercov ich ešte nevedela dobre vyčítať.

„Tam vzadu bolo vo vode tyrkysové... kľbko,“ povedala Benovi. „Myslím si, že sa vytvorí vždy na mieste, kde predtým plávala nejaká iná loď.“ Zhlboka si vzdychla. Toto naozaj nie je ohurujúci výkon!

„Je to dobrý začiatok,“ pochválil ju Ben a prstami si prehrabol rockersky strapaté vlasy.

Alea sa neprítomne usmiala. „Nie, ešte musím veľa trénovať.“ Pokrčila plecami. „Radšej idem upiecť sušienky.“

Sammy chce byť za každú cenu tučný a kamarátov by sme predsa mali v plnení ich snov podporovať.“

Ben vybuchol do smiechu a vrátil sa na kapitánsky mostík. Alea otvorila dvere do podpalubia a zišla niekoľko schodov do salóna. V podpalubí *Crucis* bolo veľmi útulne. Nachádzala sa tam malá kuchynská linka, sedací kútik so starým notebookom a s dvoma širokými pohovkami. Na jednej z nich bol položený paplón a vankúš, pretože tu spával Lennox Scorpius, piaty člen Alfa cru.

Lennox práve sedel na pohovke a opravoval staré lano. „Ahoj,“ pozdravil sa jej s úsmevom.

„Ahoj,“ odzdravila Alea a otvorila skrinku kuchynskej linky, aby z nej vybrala misu, múku a cukor.

„Ak bude fúkať takto slabo, cesta do Škótska nám potrvá ešte najmenej týždeň,“ vyhlásil Lennox.

„Práve začal fúkať juhovýchodný vietor. Vytiahli sme plachty,“ oznámila Alea a zadívala sa na Lennoxu. Sedel vystretý na pohovke. Tmavé vlasy mu padali hlboko do čela a azúrovomodré oči si skúmavo premeriavali jej tvár.

„Aha,“ hlesol a vyzrel z okienka. „Možno pri Lochnesskom jazere nájdeme odpovede, ktoré hľadáme,“ zamumlal a natiahol za niečím ruku. Bola to sklenená snežiaca guľa, ktorú pred týždňom našli v bruchu veľryby. Vnútri bola napísaná veta, ktorá členov Alfa cru priviedla k tomu, aby sa okamžite vydali na cestu

do Škótska. Vzhľadom na to, že odvtedy panovalo v podstate úplné bezvetrie, veľmi ďaleko sa zatiaľ, žiaľ, nedostali.

Slová v guľi pripomínali čarovné posolstvo z iného sveta:

Vy, ktorí toto dokážete prečítať vydajte sa k Lochnesskému jazeru.

Z celej ich partie dokázali tú správu prečítať iba Alea s Lennoxom. Pre Tess, Bena a Sammyho boli písmená neviditeľné.

„Dúfam, že konečne zistíme, kto vlastne si,“ dodal Lennox po krátkej pauze. „Alebo... kto vlastne sme.“

„Možno,“ odvetila Alea trochu odmerane a z chladničky vybrala maslo a vajcia.

V tom okamihu sa vo dverách zjavila Tess. Prekvapene vyslovila niečo, čo znelo ako: *Ke fet vú?* Vzápätí si uvedomila, že to povedala po francúzsky, a tak sa opýtala ešte raz: „Čo robíte?“ Striedavo hľadela na Lennoxu a na Aleu. „Ruším?“

„Nie!“ vyhrkla Alea.

Lennox hlasno vydýchol, odložil guľu bokom a ďalej sa venoval starému lanu.

„Idem zavolať rodičom,“ oznámila Tess a zmizla v dievčenskej kajute.

Alea pripravila cesto na sušienky, potom z neho vytvarovala malé kotvy a poukladala ich na plech. Ticho,

ktoré sa rozhostilo medzi ňou a Lennoxom, bolo vinou nevyslovených otázok nepríjemné a ťaživé. Alea napriek tomu pokračovala v pečení. Nakoniec plech strčila do rúry, nastavila teplotu, zatvorila rúru a utrela si ruky.

„Alea...“ Lennox stál odrazu tesne pri nej. „Čo sa deje?“

„Čo? Nič. Ja...“

„Už niekoľko dní si čudne našťvaná.“ Snažil sa zachytiť jej pohľad, no Alea tvrdošijne hľadela na svoje ruky a nervózne si preťahovala rukavice cez zvraštené chrasty medzi prstami. „Si našťvaná na mňa?“

„Nie.“ Keď bol takto blízko, srdce jej okamžite začalo biť rýchlejšie než zvyčajne. „Nič sa nedeje.“

Lennox na chvíľu zaváhal a potom povedal: „Myslel som si, že sme... kamaráti, ale zjavne som sa mýlil.“

„Ja...“ začala.

Lennox niekoľko sekúnd čakal, ale nič viac nepovedala, preto sa otočil a vyšiel zo salóna.

Alea tam zostala stáť ako obarená. Srdce jej búšilo tak, že to až bolelo.

Pobrala sa do svojej kajuty, no prv než otvorila dvere, chvíľu za nimi počúvala. V kajute bolo ticho, takže Tess už asi s rodičmi dotelefonovala. Vošla teda do malej miestnosti a zatvorila za sebou dvere. Jej spolubývajúca ležala na hornom matraci ich poschodovej postele a rozmrzene sa hrala s mobilom. „Čo sa deje?“ opýtala sa.

Tess pokrčila plecami.

„Rodičia?“

„Hej.“ Tess pevne zovrela pery. „Práve som mame rozprávala, ako sme s otcom raňajkovali v našej najobľúbenejšej kaviarni, a mama sa opýtala: *Vo vašej najobľúbenejšej kaviarni? Myslela som si, že je celé leto zatvorená! To si mi predsa povedala minule!* Dočerta!“ Tess pokrútila hlavou, neprítomne si počúchala oči a zamumlala niečo po francúzsky. „Tentoraz som z toho ešte nejako vykorčuľovala. No už je tá moja... ako sa to povie... pavučina lží taká veľká, že začínam strácať prehľad,“ uzavrela skormútene.

Tessini rodičia sa chcú rozviesť a nekomunikujú spolu. Preto Tess svojej mame oznámila, že býva u otca, a otcovi tvrdila, že je u mamy. A pritom bola na plachtinici a plavila sa po mori! Rovnako ako Alea, aj Tess zbožňovala život a voľnosť na *Crucis* a pevne verila, že pravda nevyjde najavo. No klamať rodičom bolo zjavné čoraz náročnejšie.

„Ach jaj!“ vzdychla Alea a usilovala sa sústrediť na Tessin problém, hoci do kajuty prišla preto, aby sa s ňou porozprávala o Lennoxovi. „Celé ti to trochu prerástlo cez hlavu, však?“

„Dá sa to tak povedať.“ Tess sa uškrnula. „Navyše je nanič, stále takto rodičom klamať. Vlastne sú celkom fajn. Obaja.“

Alea by jej rada pomohla. V poslednom čase sa z nich stali dobré kamarátky a nebolo to len preto, lebo boli

jediné dve dievčatá na palube a spali spolu v jednej kajute.

Tess naklonila hlavu. „A tebe je čo? Vyzeráš dosť strhane.“

Alea sklonila hlavu a cítila, že srdce jej ešte stále bolestivo bije. „To kvôli Lennoxovi.“

Tess si vzdychla. „Čo to s vami je?“ opýtala sa a posadila sa na posteli. „Keď prišiel na palubu, ustavične si bola v jeho blízkosti! Dokonca si mi povedala, že nejakým spôsobom patríte k sebe. *Ako keby sme patrili k sebe ešte skôr, než sme sa spoznali.* Presne to si predsa povedala!“

„Áno, to som povedala. Na tom sa nič nezmenilo. Lennox a ja sme zjavne... iní.“

„Lennox však v mori farby nevidí. A pod vodou mu nenarastú žiabre a plávacie blany,“ namietla Tess.

„To je pravda,“ uznala Alea. Lennox síce tiež dokázal prečítať správu v guli, ale tie ostatné schopnosti, vďaka ktorým je *magická*, nemá. Má však iné, o nič menej magické než tie, ktoré má ona. No o tých Tess, Ben ani Sammy zatiaľ netušili.

Kamarátka sa na ňu uprene zadívala: „Si do Lennoxu zamilovaná?“

„Nie!“ Alea sklopila zrak a potom takmer šeptom dodala: „Nechcem byť doňho zamilovaná.“

Tess vydala zvláštny zvuk, ktorý Aleu prinútil zdvihnúť hlavu. „Takže si doňho zamilovaná,“ zhrnula.

„Ja...“ zajakala sa Alea a márne sa usilovala, aby jej hlas znel pevne a rozhodne. „Spája nás náš pôvod! Moja biologická matka povedala mojej pestúnke, že sa nikdy nesmiem dostať do kontaktu so studenou vodou, lebo by to pre mňa mohlo mať nedozerané následky. Lenže v skutočnosti s vodou vôbec nijaké problémy nemám a to, čoho sa obávala, platí stopercentne na Lennox! To je predsa veľmi zvláštne!“ Rozrušene si poťahovala rukáv. „Lennox a ja sme nejakým spôsobom spojení. Keď som s ním, pripadá mi všetko správne.“ Pozrela sa na Tess spýtavým pohľadom, no výraz na kamarátkinej tvári bol nečitateľný. „Určite to nesúvisí so zamilovanosťou, skôr to má niečo spoločné s tým naším čudným prepojením,“ dodala.

Tess mlčala.

„Lennox do mňa určite tiež nie je zamilovaný,“ vzápäť pokračovala Alea. „Len má ten inštinkt. Chce ma chrániť a cíti, že na mňa musí dávať pozor. Práve preto je často v mojej blízkosti. Nikdy však nepovedal, že ma... má rád.“ Alea sa zhlboka nadýchla. „Nechcem mu prekážať. Nechcem, aby voči mne cítil nejakú povinnosť. Často sa snaží byť niekde blízko mňa, ale myslím si, že to robí iba preto... lebo musí. Lebo má ten ochranný syndróm, ktorý sa uňho v súvislosti so mnou vždy prejaví.“

Tess hľadela do prázdna.

Alea pozbierala odvalu a hlesla: „Alebo si myslíš, že by do mňa predsa len...“

Zdalo sa, že Tess je ponorená hlboko vo svojich myšlienkach. Napokon sa však na kamarátku pozrela. „Nie. Vlastne nemám pocit, že je do teba zamilovaný.“

Alea sa zrazu nemohla nadýchnuť.

„Myslím si, že sa o teba zaujíma predovšetkým preto, lebo máte zjavne niečo spoločné,“ uzavrela Tess.

„Jasné, nie je v tom nič viac,“ povedala Alea pridusene. Keď si uvedomila, že vetu vyslovila, akoby to bola otázka, zavrtila hlavou a dodala čo najpresvedčivejším hlasom: „Nie, rozhodne v tom nie je nič viac.“

Tess skĺzla z postele, chvíľu nerozhodne stála pred Aleou a potom ju objala. Hoci o sebe tvrdila, že nie je objímací typ, teraz ju dlho a pevne držala.

Alea si položila hlavu na jej plece a musela sa veľmi premáhať, aby nezačala plakať. Ved' predsa tušila, že Lennox sa o ňu zaujíma len ako o dobrú kamarátku a spojenca. Môže mu pomôcť nájsť jeho korene, nič viac.

Keď Tess uvoľnila zovretie, Alea si zotrela z kútika oka slzu a preklínala svoje srdce, ktoré sa odmietalo upokojiť.

Podvodný svet

Alea dlho stála na prove *Crucis* a hľadela na vođu. Teraz sa nesnažila vyčítať z farieb mora nejaké posolstvá, pretože momentálne mala problém sama so sebou.

Tess sedela neďaleko nej na debne a čosi šila. Zdalo sa, že zašívá dieru na Sammyho tričku. Z času na čas sa pozrela na Aleu.

Lennox bol v sedacom kútiku na korme a na gitare hral jednu smutnú pieseň za druhou. Ako jednotlivé tóny postupne doliehali až k Alei, musela sa veľmi pre-máhať, aby sa znovu nerozplakala.

„Čo je to tu za ponurú náladu?“ opýtal sa Sammy, ktorý sa náhle objavil vedľa nej. „Pohádala si sa vari s niekým, Snehulienka?“

„Nie,“ odvetila. „Vlastne ani nie.“

Sammy si vložil do úst čerstvo upečenú sušienku. „Takto to nepôjde!“ zamliaskal. „V pravidlách partie je, že nikto nemôže mať zlú náladu dlhšie než len veľmi krátko.“

„V akých pravidlách partie?“

Chlapec sa usmial od ucha k uchu, otázku odignoroval a vyhlásil: „Okamžite musíme vymyslieť niečo úžasné, čo by všetkým zlepšilo náladu.“ Poškrabal sa na brade a oznámil: „Už to mám!“

„To som teda zvedavá,“ povedala Alea. Robiť niečo, čo by ju priviedlo na iné myšlienky, považovala za dobrý nápad.

„Pôjdeme sa spolu potápať!“ zvolal Sammy.

Alea sa naňho prekvapene pozrela. Dosiaľ bola vo vode vždy sama, pretože najskôr chcela morský svet preskúmať iba po svojom. Počas posledných výprav si však čoraz častejšie želala, aby sa o svoje zážitky mohla s niekým podeliť.

Sammy sa na ňu zadíval, na tvári sa mu zračilo očakávanie. „Už niekoľko dní sa ťa chcem spýtať, či by som mohol ísť s tebou, ale Ben mi to zakázal. Povedal, že by sme mali počkať, kým to nenavrhnem sama. No teraz je pre dobrú náladu celej posádky veľmi dôležité, aby sme to urobili!“

Alea sa zasmiala. „Tak dobre.“

„Super!“ Sammy zdvihol päť vo víťaznom geste. „Konečne!“

„Tess!“ zakričala Alea na kamarátku a zamávala jej.

„Čo sa deje?“

„Čaká nás dobrodružstvo,“ oznámil Sammy povzneseným hlasom, keď k nim prišla. „Spolu sa vydáme skúmať skryté tajomstvá morských hlbín!“

„Aha.“ Zdalo sa, že Tess je v myšlienkach úplne inde.
„Fajn.“

Alea sa na ňu povzbudzujúco usmiala. „Ukážem ti pod vodou salto.“

Na Tessinej tvári sa jej podarilo vyčariť aspoň náznak úsmevu. „Veľmi rada by som s tebou šla pod vodu,“ priznala, „ale v porovnaní s tebou a ostatnými som v mori ako... ako sa to povie... slon v porceláne.“

„Slony mám rada!“ zvolala Alea.

To Tess obmäkčilo. „Bon,“ súhlasila a pobrala sa odložiť šitie. „Úprimne povedané, som dosť zvedavá. Najmä na všetky tie magické veci.“

„Aj ja!“ pridala sa Sammy.

„Musím vás upozorniť, že už niekoľko dní som nestretla nič magické,“ oznámila im Alea, a keď uvidela Sammyho sklamaný výraz, rýchlo dodala: „Možno dnes budeme mať šťastie.“

„Pravdaže budeme mať šťastie!“ zvolal chlapec a prikývol, akoby súhlasil sám so sebou. „Veď sme deti šťasteny!“

„My sme predsa komickí čudáci,“ opravila ho Tess.

„A radi!“ automaticky dodali Sammy s Aleou.

V tej chvíli k nim prišiel Ben. „Čo sa to tu deje?“

Sammy vyskočil na debnu a doširoka rozťahol ruky. „Alfa cru sa práve pripravuje na jedinečné a veľkolepé dobrodružstvo!“ vyhlásil. „Aké neuveriteľné udalosti čakajú na jej členov v hĺbinách mora? Aké magické

stvorenia vyskúšajú odvahu a rozhodnosť neohrozených svetoznámych členov partie?“

Alea sa pridala: „Čaká vás ďalšie pokračovanie slávnych *Detí šťasteny!*“

Ben, Sammy a Alea vyprskli do smiechu a dokonca aj Tess skrivila pery do náznaku úsmevu.

„Myslíte to vážne? Pôjdeme sa spolu potápať?“ opýtal sa Ben, keď sa trochu upokojili.

„Nuž, ak máme dosť potápačských výstrojov...“ povedala Alea.

Ben najskôr v duchu počítal, potom s úsmevom oznámil: „Máme tri. Jeden je Sammyho, druhý môj a tretí patrí strýkovi Oskarovi.“ Oskar Walendy ešte pred pol rokom žil na *Crucis* so svojimi dvoma synovcami. Od Benovej plnoletosti chlapci cestovali sami a ich strýko kdesi v tibetskom kláštore meditoval a písal knihu. „Tri prístroje nám stačia,“ pokračoval Ben. „Alea, ty nijaký nepotrebuješ a Lennox s nami aj tak nemôže ísť.“

„Lebo nevie plávať,“ zamumlala Alea.

„Aj keby vedel plávať, nemohol by ísť,“ namietol Ben. „Alergia na chlad by mu spôsobila hrozné bolesti. Červené papradie sme už minuli, však?“

Alea prikývla. Červené papradie bola rastlina, ktorú objavila na morskom dne. Pomáhala proti obrovským bolestiam, ktoré Lennoxovi spôsobovala studená voda – nezáležalo na tom, či ju pil, alebo v nej plával. Navyše bolo úžasné, že rastlina mala dokonca aj preventívny

účinok. Ako dlho však môže Lennox zostať v morskej vode po tom, čo vypije hrnček odvaru, ešte nevyskúšali, lebo na svojich výletoch počas uplynulých dní na nijaké červené papradie nenatrafila. „Máš pravdu, už nijaké nemáme. Lennox s nami teda rozhodne nemôže ísť,“ povedala. „Už ste sa niekedy potápali v Lamanšskom prielive?“

„Áno, potápali,“ odvetil Ben. „Ak mám byť úprimný, nepatrí k mojim obľúbeným miestam na potápanie.“

Alea vedela, čo tým myslí. „Máš pravdu, more je tu veľmi špinavé.“

„Extrémne znečistené, to naozaj je, ale čo už,“ skonštatoval Ben. „My sa budeme potápať s morskou pannou!“

Alea sa usmiala. „Takže vyrazíme, prezečte sa!“

O dvadsať minút boli takmer pripravení vyraziť. Plachty medzitým zase spustili, lebo juhovýchodný vietor utíchol rovnako rýchlo, ako sa predtým zdvihol.

Alea bola veľmi nervózna. O chvíľu po prvý raz vezme kamarátov do svojho sveta! Ben, Sammy a Tess mali na sebe čierne neoprénové obleky, plutvy a potápačské masky. Tess sa potápala len niekoľko ráz, preto nasadila svoj neprístupný výraz – pokerovú tvár –, ako vždy, keď bola trochu neistá.

Zatiaľ čo Ben dával posledné inštrukcie a dokončoval prípravu, Alea sa pozrela smerom ku kapitánskemu mostíku. Pri kormidle stál Lennox a zahĺbený do svojich myšlienok hľadel do diaľky. Vyzeral smutne, takmer stratene.

„Vďaka, že budeš držať pozíciu, kým budeme vo vode, Škorpión!“ zavolať naňho Ben.

Lennox prikývol, no nevydal ani hláska.

Krátko nato sa Tess, Ben a Sammy vo svojich neoprénových horeznak prevrátili do vody, Alea za nimi v rifliach a tričku skočila elegantnú šípku.

Len čo ju obklopila studená morská voda, celé telo jej začalo brnieť a cítila sa ako zelektrizovaná. Vzápätí sa premenila. Z ohavných chrást na pokožke medzi prstami na rukách aj nohách za niekoľko sekúnd vyrástli pevné šlachovité plávacie blany. Z chrást za ušami sa stali žiabre, vďaka ktorým mohla pod vodou dýchať. Jej pokožka nadobudla striebristozelený lesk a oči sa nastavili na „mačacie videnie“ – aj v najtmavších hĺbčinách mora preto videla rovnako dobre ako za denného svetla.

Ben, Sammy a Tess na ňu fascinovane hľadeli cez svoje masky. Ešte nikdy nesledovali, ako sa mení na morské dievča, a na ich tvárach sa odrážal údiv a očarenie.

„Podďte so mnou!“ zvolala Alea svojím vodným hlasom, ktorý znel síce trochu tlmene, ale napriek tomu mu bolo dobre rozumieť. Prudkým kopnutím sa odrazila a plávala napred. Ostatní ju nasledovali. Ben a Sammy žili na mori už niekoľko rokov, takže boli výbornými plavcami. Pre Tess to bolo, naopak, trochu náročné, a tak za nimi zaostávala.

Keď sa k nej Alea otočila, všimla si, že je obklopená tmavými farbami – plávali okolo nej obrovské hnedočierne

kvapky. Tento obraz už poznala. Niečo podobné videla v Tessinej fľaši s vodou chvíľu po tom, čo dotelefonovala so svojou mamou. Hnedočierne kvapky signalizovali, že Tess klame. Poznala už aj veľké béžové obláčiky, ktoré sa okolo nej miešali s tmavými kvapkami. Znamenalo to, že má zlé svedomie – nebolo to však nič prekvapujúce, pretože sama jej pred niekoľkými minútami povedala, že pre ustavičné klamstvá sa cíti hrozne.

Alea doplávala k Tess a oboma rukami ju chytila pod pazuchami. Napadlo jej totiž, ako môže kamarátke zlepšiť náladu. „A čo nejaká akcia?“ opýtala sa, vyrazila ako raketa a ťahala ju za sebou.

Tess vyzerala najskôr trochu vystrašene, no po chvíli jej oči začali žiariť šťastím. Alea sa zasmiala a ešte zrýchlila. Nedávno aj ju podobným spôsobom ťahala veľryba a práve vďaka tomu vie, aké je to zábavné. Okolo Tess začali odrazu poletovať zlatožlté bublinky podobné konfetám, takže Alea si bola istá, že ju to baví a cíti sa dobre.

Keď sa veľkým oblúkom vrátili k Benovi a Sammymu, chlapec sa na ňu s očakávaním zadíval. Aj jeho teda chytila pod pazuchy a vyrazila vpred. Uháňali vražedným tempom a Sammy by určite výskal od radosti, keby mu v tom nebránila potápačská maska. Aj okolo neho sa vznášali zlatožlté bublinky, a tak bolo jasné, že sa náramne baví.

Nakoniec dopriala rýchlu jazdu aj Benovi. Radosť v jeho očiach spôsobila, že teraz sa bublinky vznášali aj okolo nej a mali trblietavú zlatožltú farbu rovnako ako Benove.

Alea sa zasmiala. Čo ďalšie by im mohla ukázať? Pod vodou možno objavovať kopu vecí. Vtom Sammy urobil zvláštny pohyb rukami. Vyzeralo to, akoby chcel naznačiť východ slnka. Zdalo sa, že Ben rozumie, čo má brat na mysli. Aj on začal gestikulovať a pripomínalo to mávanie neviditeľnou taktovkou.

Alea ich zamyslene pozorovala a odrazu pochopila. Ben nemával taktovkou, ale kúzelníckou paličkou! Chcu vidieť niečo magické! Tu v Lamanšskom prielive to však bolo dosť náročné. V uplynulých dňoch preskúmala niekoľko piesčitých plytčín, lebo dúfala, že sa jej podarí natrafiť na škriatkov. Odvtedy, čo im minulý týždeň celá tlupa stvorení žiarivých farieb pomohla oslobodiť lodnú vrtuľu *Crucis* od plastových obalov, už, žiaľ, nijakého nestretla.

Pokúsi sa však zavolať špeciálne stvorenie, ktoré jej pri hľadaní škriatkov môže pomôcť. Zhlboka sa nadýchla žiabrami a zakričala: „Pátračka Patrícia! Potrebujem ťa!“ Vedela, že zvuk jej hlasu sa pod vodou šíri oveľa rýchlejšie než na vzduchu, vďaka čomu jej volanie začujú aj veľmi vzdialené bytosti. V posledných dňoch skúšala pátračku Patríciu zavolať už niekoľko ráz, no nikdy sa neobjavila.

„Prišla som,“ znenazdajky za ňou zaševelil zvonivý hlások.

Tessine oči sa rozšírili od údivu a Alea sa otočila o stoosemdesiat stupňov.

Pred ňou plávala nádherná smotanovo-modrá pátračka Patrícia. Všetky Patrície vyzerajú ako čosi medzi koralom a stromčekom a na nespočetných konáríkoch, ktoré sa pohybujú vo vode ako chápadlá chobotnice, majú tisíce očí.

Ben si pátračku Patríciu fascinovane premeriaval a Sammy bol taký vzrušený, že nevydržal ani chvíľu v pokoji.

Alea sa obrátila ku koralovému stromčeku. „Hľadám škriatkov,“ povedala. „Potrebujem sa ich spýtať, čo vedia o morských ľuďoch.“ Musela sa sústrediť na to, aby používala oznamovacie vety, lebo pátračky Patrície neodpovedali na otázky. Zdalo sa však, že škriatkovia sa v kúzelnom morskom svete vyznajú veľmi dobre a navyše sa aj radi rozprávajú. Žiaľ, pri ich poslednom stretnutí nemala možnosť zistiť niečo o svojom pôvode – a to teraz rozhodne chcela napraviť. V podstate o morských ľuďoch nevedela nič okrem toho, že existovali. Prečo však zmizli? Čo sa s nimi stalo? V hlave jej vírili tisíce otázok, na ktoré chcela čo najskôr dostať odpovede – a podľa možnosti nie až pri Lochnesskom jazere. S napätím sa pozrela na koralový stromček.

„V mojej oblasti nežijú nijaké magické bytosti okrem mňa,“ zazvonila Patrícia.

Alea sklamane prikývla. Tess sa na ňu prekvapene pozrela a vtedy si uvedomila, že s Patríciou komunikuje vodnou rečou, rovnako ako predtým so škriatkami, a tá je pre Tess a ostatných ľudí nezrozumiteľná. Ani Alea netušila, ako je možné, že ona týmto jazykom hovorí

bez problémov. Len čo stretla magické bytosti, začali jej slová samy od seba vychádzať z úst.

„Aké ďalšie magické bytosti okrem škriatkov a Patrícii ešte existujú?“ opýtala sa, aj keď si bola istá, že odpoveď nedostane.

Samozrejme, jej domnienka sa okamžite potvrdila.

„Neklad' mi nijaké otázky!“ odvetila Patrícia tónom, ktorý znel príjemne zvonivo a zároveň naštvane. „Som pátračka Patrícia. Pátram.“

„Pravdaže, ospravedlňujem sa,“ zamumlala Alea. Napriek tomu to stálo za pokus. Patrícia každú chvíľu rozhovor ukončí, preto sa Alea potrebovala rýchlo sústrediť na ďalšiu dôležitú vec. „Prosím, nájdí mi červené papradie.“

Patrícia nevydala ani hláska, len zamávala rukami. Alea už vedela, že ak sa v tejto oblasti červené papradie nachádza, práve v duchu hľadá najkratšiu cestu, ktorá ich k nemu dovedie, a keď ju nájde, vyrazí rýchlosťou blesku.

Preto naznačila Tess, Benovi a Sammymu, že sa jej majú pevne chytiť. Ben a Sammy ju chytili za ruky, Tess za pútko na rifliach.

„Nasleduj ma,“ zazvonila presne v tom okamihu Patrícia. Ruky spojila nad sebou a začala sa otáčať ako motorová vrtuľa helikoptéry. Hneď nato vyštartovala.

„Pevne sa držte!“ zvolala Alea a nasledovala pátračku Patríciiu. Nebolo ľahké plávať s troma ľuďmi v závese, z ktorých dvaja ju držali za ruky, ale našťastie pri plávaní využívala najmä nohy, takže to nakoniec zvládla.

Prenikali čoraz hlbšie do mora. Niekoľko ráz sa museli vyhnúť škvrnám od oleja veľkým ako skrine, ktoré sa voľne pohybovali vo vode. Alea o nich vedela už zo svojich predchádzajúcich výprav, takže sa im dokázala bez problémov vyhnúť. Nakoniec dorazili na morské dno. Tam konečne uvidela červené papradie! Obrovské pole červených krov sa tiahlo cez niekoľko údolí.

„Vypátrala som, čo si žiadala,“ zazvonila Patrícia a dovedla ich až na okraj poľa s červeným papradím. „Som pátračka.“

„Super! Vďaka!“ zvolala Alea, ale Patrícia sa už otočila a uháňala preč.

Ben, Sammy aj Tess Aleu pustili. Ben šiel okamžite k papradiu a začal ho skúmať, zatiaľ čo Sammy sa ešte díval za vzdalujúcou sa Patríciou. Okolo Tess sa vytvoril oranžový vír.

Alea vedela, čo to znamená: mala strach. Rýchlo k nej doplávala. „Sme síce na morskom dne, ale kedykoľvek budeš chcieť, môžem ťa vyniesť na hladinu,“ ubezpečila ju. „Nemusíš sa báť.“

Zdalo sa, že Tess to ako-tak upokojilo. Prikývla a oranžové víry razom trochu vybledli.

Alea ju chytila za ruku. „Poď, natrháme zopár trsov červeného papradia pre Lennox.“

Tess sa dala ťahať. Plávali kúsok pozdĺž poľa a o chvíľu sa k nim pridali aj Ben so Sammym.